

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 28. lipanj 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Primiti evanđelje znači velikodušno darivati samoga sebe

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove nedjelje (usp. *Mt* 10, 37-42) snažno odzvanja poziv živjeti u punini i bez oklijevanja naše prianjanje uz Gospodina. Isus traži od svojih učenika da ozbiljno shvate evanđeoske zahtjeve, pa i onda kad to iziskuje žrtvu i napor.

Prvi veliki zahtjev koji On upućuje onima koji ga slijede jest taj da ljubav prema njemu stave iznad privrženosti obitelji. On kaže: „Tko ljubi oca ili majku [...] sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan“ (r. 37). Isus zasigurno ne kani podcijeniti ljubav prema roditeljima i djeci, no zna da rodbinske veze, ukoliko ih se stavi na prvo mjesto, mogu odvratiti od istinskog dobra. Svjedoci smo tome: do nekih oblika korupcije u vlasti dolazi upravo zato što je ljubav prema rodbini veća od ljubavi prema domovini te se na položaje postavlja rođake. Isto je i s Isusom: kad je ljubav prema rodbini veća od ljubavi prema Njemu nije dobro. Svi bismo mogli u vezi s tim navesti mnogo primjera. A da i ne spominjemo one situacije u kojima se osjećaji prema članovima obitelji miješaju s izborima koji su suprotni evanđelju. Kad je, međutim, ljubav prema roditeljima i djeci pokretana i pročišćena Gospodinovom ljubavlju tada ona postaje potpuno plodna i daje dobre plodove u samoj obitelji i još više izvan nje. U tome smislu Isus izriče tu rečenicu. Sjetimo se kako Isus prekora pismoznance koji dopuštaju da se roditeljima uskrati ono nužno uz izliku davanja priloga za hram, za Crkvu (usp. *Mk* 7, 8-13). Prekorava ih! Prava ljubav prema Isusu zahtijeva pravu ljubav prema roditeljima, prema djeci, ali ako najprije tražimo obiteljski interes to uvijek vodi na pogrešan put.

Isus potom kaže svojim učenicima: „Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan“ (r. 38). Radi se o tome da ga moramo slijediti na putu kojim je On sâm prošao, ne tražeći prečace. Nema istinske ljubavi bez križa, to jest bez cijene koju trebamo osobno platiti. Kazuju nam to toliki očevi i majke koji se mnogo žrtvuju za djecu i podnose prave žrtve, križeve, jer ljube. Križ koji se nosi s Isusom, ne plaši, jer On je uvijek uz nas da nas podrži u času najveće

kušnje, da nam dade snage i hrabrosti. Ne koristi uzrujavati se kako bismo plašljivim i sebičnim ponašanjem sačuvali vlastiti život.

Isus opominje: „Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene – to jest iz ljubavi, iz ljubavi prema Isusu, iz ljubavi prema bližnjemu, u služenju drugima – naći će ga“ (r. 39). To je paradoks evanđelja. No i o tome, hvala Bogu, imamo veoma mnogo primjera! Vidimo to u ovim danima. Kolike osobe, koliki nose križeve da bi pružili pomoć drugima! Žrtvuju se kako bi pomogli drugima kojima je u ovoj pandemiji potrebna pomoć. Ali s Isusom se uvijek može činiti. Punina se života i radosti nalazi darujući sebe same za evanđelje i braću u otvorenosti, prihvaćanju i dobrohotnosti.

Tako čineći možemo iskusiti Božju velikodušnost i besplatnost. Isus nas na to podsjeća: „Tko vas prima, mene prima [...] Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode [...] neće mu propasti plaća“ (rr. 40, 42). Bog Otac u svojoj velikodušnoj besplatnosti vodi računa i o najmanjim gestama ljubavi i služenja braći. Ovih sam dana čuo jednog svećenika koji je bio vrlo ganut jer mu je u župi prišao jedan dječak i rekao mu: „Oče, ovo je moja ušteđevina, nije mnogo, to je za vaše siromahe, za one koji su u potrebi u ovoj pandemiji“. Mala stvar, a opet tako velika! To je zarazna zahvalnost koja svakome od nas pomaže biti zahvalni onima koji se brinu o našim potrebama. Kada nam netko učini neku uslugu, ne smijemo misliti da je sve to morao učiniti radi nas. Ne, mnoge se usluge čine besplatno. Sjetite se volonterstva, što je jedna od najvećih stvari koje ima talijansko društvo. Volonteri... Koliki su samo od njih izgubili život u ovoj pandemiji! To se čini iz ljubavi, jednostavno radi služenja. Zahvalnost je prije svega znak dobrog odgoja, no i kršćanska odlika. To je jednostavan znak, no u isti mah istinski znak Božjega kraljevstva koje je kraljevstvo besplatne i zahvalne ljubavi.

Neka nam Presveta Djevica Marija koja je Isusa ljubila više nego svoj život i slijedila ga sve do križa, pomogne da uvijek pred Bogom budemo otvorena srca, dopuštajući da njegova riječ prosuđuje naše ponašanje i izbore.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

u utorak, 30. lipnja, održava se Četvrta konferencija Europske unije i Ujedinjenih naroda koja ima za cilj „podržati budućnost Sirije i regije“. Molimo se za ovaj važan sastanak da se poboljša dramatičnu situaciju sirijskog naroda i susjednih naroda, posebno Libanona, u kontekstu ozbiljnih društveno-političke i ekonomske krize koju je pandemija još više otežale. Pomislite da ima djece koja gladuju i nemaju što za jesti! Molim se da vođe znaju uspostaviti mir.

Pozivam i na molitvu za narod Jemena, posebno za djecu koja pate zbog ozbiljne humanitarne

krize, kao i za one koji su pogođeni teškim poplavama u zapadnoj Ukrajini da uzmognu osjetiti Gospodinovu utjehu i pomoć braće.